

РЕШЕНИЕ

№ 18164

гр. София, 13.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 30.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **1588** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК вр. чл.26 ал.12 от ЗЧРБ.

В АССГ е образувано адм. дело №1285/2026г. по описа на АССГ, Първо отделение, 42-ри състав по постъпили две жалби, както следва:

1. Жалба вх.№ 2401/23.01.2026 г., подадена от "Божан" ЕООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], чрез адв.Б., срещу отказ рег.№ 5364р-163/05.01.2026 г. на Заместник- директора на дирекция „Миграция“ МВР, с който на С. Е., гражданин на Т., [дата на раждане] , е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа".

2. Жалба УРИ 5373-00-197/21.01.2026 г., подадена от С. Е., гражданин на Т., [дата на раждане] , паспорт № U23613318, чрез процесуален представител, срещу отказ рег.№ 5364р-163/05.01.2026 г. на Заместник- директора на дирекция „Миграция“ МВР, с който е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа".

С определение №4332/03.02.2026г. на АССГ, Първо отделение, 42-ри състав съдът е разделил производството.

Настоящото адм. дело №1588/2026г. по описа на АССГ, Първо отделение, 21-ви състав е образувано по жалба УРИ 5373-00-197/21.01.2026 г., подадена от С. Е., гражданин на Т., [дата на раждане] , паспорт № U23613318, чрез адв. В. Б., срещу отказ рег.№ 5364р-163/05.01.2026 г. на Заместник- директора на дирекция „Миграция“ МВР, с който е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа"на

основание чл.26 вр. чл.24и от ЗЧРБ.

Жалбоподателят твърди, че оспорваният отказ е незаконосъобразен, издаден при съществено нарушение на административнопроцесуалните правила и при противоречие с материалния закон. В жалбата и в представените писмени бележки са изложени твърдения, че неправилно административният орган е възприел фактическата обстановка, като е вместо добив на наносни отложения от река Д. е посочил като дейност на дружеството „БОЖАН“ ЕООД строителство на сгради и това обстоятелство представлява нарушение на чл.35 АПК, тъй като фактите не са изяснени в пълнота. Твърди, че в хода на административното производство жалбоподателят е представил нов трудов договор и нова обосновка, които напълно съответстват на действителната икономическа дейност-добив на инертни материали и в този смисъл е налице добросъвестно изпълнение на задълженията от негова страна и не е налице промяна в предмета на заявлението, а отстраняване на нередовност. По същество се иска отмяна на обжалвания акт и присъждане на направените разноски по делото, за което представя в съдебно заседание списък на разноските и договор за правна помощ.

Ответникът в представената писмена защита оспорва жалбата като неоснователна, като счита, че административният орган е спазил изцяло административнопроцесуалните правила и правилно е приложил материалния закон, предвид отрицателното становище на Агенция по заетостта. По същество моли жалбата да бъде отхвърлена, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, , прие за установено следното от фактическа страна:

Не се спори по делото, че административното производство е започнало по заявление рег. № 537300-2577/09.09.2025г. от „БОЖАН“ ЕООД за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл.24и ЗЧРБ- "Разрешение за продължително пребиваване, и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. "

Изискано е становище от ДАНС, които са изразили положително становище по подадено заявление. /л.262/

Заявлението, ведно с приложените към него документи, е изпратено за становище на Агенция по заетостта (АЗ), относно предоставяне на достъп до българския пазар на труда. Агенция по заетостта с писмо изх. №М-21374/13.10.2025г. е уведомила Заместник-директора на дирекция „Миграция“ МВР относно необходимостта заявителят „БОЖАН“ ЕООД да представи описаните в писмото документи, а именно- нова коректна обосновка, свързана и относима към длъжността „общ работник, строителство на сгради“; нови срочни трудови договори за всички чужденци, като посочени конкретен адрес на работа и коригира теста съгласно последните изменения в нормативната уредба, а именно: „влизащ в сила след получаване на документа за пребиваване и работа от дирекция „миграция“, както и всички други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност“./л.71/

Дирекция „Миграция“ МВР с изх.№536400-94212/21.10.2025г. е изпратила на В. Б., като упълномощен представител на дружеството заявител „Б.“ ЕОД, на имейл [\[електронна поща\]](#), уведомително писмо в 7-дневен срок за представи документите, описани от Агенция по заетостта. /л.70/

С писмо вх.№536400-96337/27.10.2025г. до Дирекция Имиграция“ дружеството „БОЖАН“ ЕООД

представя обоснована обосновка по чл.24и от ЗЧРБ, заедно с обяви за робата, публикувана в Агенцията по заетостта и онлайн платформи за набиране на персонал; нови срочни трудови договори за чужденците /л.75 и сл./, заедно с длъжностни характеристики, съответстваща на заеманата длъжност „общ работник“ и копие от разрешително №РВО-60/02.10.2025г., издадено от ИАПД-Р. /л.64/

Приложени са трудов договор от 24.10.2025г. между „БОЖАН“ ЕООД и С. Е., за длъжността обща работник, с посочване на място на работа-река Д., участък кв501.800-км 501.100, в района на остров Люляк, [община], област Р., като е посочено, че договорът влиза в сила от датата на получаване на документа за пребиваване на работника-чужденец и копие от длъжностната характеристика, неразделна част от договора. /л.75-77/. Приложено е и разрешително №РВО-60/02.10.2025г., издадено от ИАПД-Р. по заявление на „БОЖАН“ ЕООД за ползване на повърхностен воден обект с цел изземване на наносни отложения по река Д. в участъка от км 501.800 до км 501.100, в землището на [населено място], [община] /л.98/ Представена е и обосновка от 27.10.2025г. на искането с посочване, че на 23.10.2025г. и 26.10.2025 и 27.10.2025г. „БОЖАН“ ЕООД е публикувал обяви за работа на длъжността „общ работник“ с място на работа по разрешително№РВО-60/02.10.2025г., издадено от ИАПД-Р. /л.101 и сл./

На 10.12.2025г. с номер №СВ-24650/1012.2025г. Агенцията по заетостта издава отрицателно становище относно липса на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ за С. Е.. Посочено е, че не е посочен конкретен обект, където ще работят чужденците, поради което дружеството следва да представи нови срочни договори за чужденците с посочените корекции.

Въз основа на отрицателното становище на Агенция по заетостта Заместник- директора на дирекция „Миграция“ МВР е постановил отказ рег.№ 5364р-163/05.01.2026 г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Р България на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24и ал.1 от ЗЧРБ, като е посочил, че за С. Е., гражданин на Т., [дата на раждане] е изразено отрицателно становище от Агенцията по заетостта относно липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ и доколкото становището на АЗ е задължителен елемент от производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа от директора на дирекция „Миграция“ е налице невъзможност за разрешаване на право на пребиваване тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ в Република България за жалбоподателя. Като мотиви в отказа е посочено, че от страна на дружеството заявител не са представени изисканите от него нови срочни трудови договори с корекции, посочени от АЗ.

Представена и кореспонденция от месец декември 2025г. по имейла между адвокат Б. като представител на „БОЖАН“ ЕООД и Агенцията по заетостта, съгласно която се установява невъзможност за връзка помежду им по посочения от АЗ телефон за справки.

По делото е представена заповед №5364з-3306/07.12.2022г. на Директора на дирекция „Миграция“, видно от която е изменена заповед №5364з-4651/08.10.2015г. на Директора на дирекция „Миграция“, като е създадена т.1.1. с текст „Прекратяване на административните производства по предоставяне право на краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване“. Представена и заповед №5364з-4651/08.10.2015г. на впд Директора на дирекция „Миграция“, видно от която са делегирани на Заместник- директора на дирекция „Миграция“ МВР правомощия по издаване или отказване издаването на разрешения за краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване. /л.18/

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147,

ал.1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Постановеният отказ е издаден от компетентен орган - Заместник-директора на дирекция „Миграция“ МВР съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ. Видно от представените по делото доказателства – заповед №5364з-4651/08.10.2015г. на впд Директора на дирекция „Миграция“ са делегирани на Заместник-директора на дирекция „Миграция“ МВР правомощия по издаване или отказване издаването на разрешения за краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване. Предвид изложеното, съдът установи, че към датата на издаване на процесния акт – 04.12.2025 г. комисар Заместник-директор на Дирекция „Миграция“ МВР е притежавал необходимата компетентност и правомощия да издаде оспорвания акт.

Обжалваният акт е в предвидената от закона писмена форма. Не се установиха и съществени нарушения на процедурата при издаването му.

На основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. В чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ е предвидено, че в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на Дирекция "Миграция" писмено становище на Изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя Агенцията по заетостта уведомява Дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7 дневен срок за това. Съгласно чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от Изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В конкретния случай е изискано такова становище от Агенцията по заетостта, като по делото не е спорно, че е налице отрицателно становището на Агенция по заетостта, мотивирано с неотстраняване на нередовности в документи, които Агенцията по заетостта е изисквала. Принципно вярна е тезата на ответника, че становището на Агенцията по заетостта обвързва Министерство на вътрешните работи, но това не означава, че същото не може да се контролира. Както е посочено и в писмото от Агенцията по заетостта, то представлява волеизявление и действие по смисъла на чл. 21, ал. 5 от АПК, което е част от производството по издаване на разрешение от Заместник-директора на дирекция „Миграция“ МВР като окончателен индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване по реда на АПК. Тъй като самото становище не е крайният акт, защитата се осъществява при съдебния контрол на последния и съдът проверява и фактите и обстоятелствата, послужили за издаването му. Следователно законосъобразността на становището на Агенция по заетостта е предмет на съдебен контрол в настоящето производство. При съдебно оспорване на отказа за издаване на поисканото разрешение при преценката си относно неговата законосъобразност съдът контролира и отрицателното становище на Агенцията по заетостта, в случай, че отказът на Министерство на

вътрешните работи е обоснован с него, както е в конкретния случай. Ако същото се опровергае, то и становището и основаният на него отказ се явяват немотивирани и обжалваният акт следва да се отмени.

Съдът намира, че в конкретния случай в хода на административното производство са представени всички изискани от Агенцията по заетостта писмени документи, от които се установяват всички факти и обстоятелства, за които Агенция по заетостта е поискала допълнителни уточнения.

С писмо вх.№536400-96337/27.10.2025г. до Дирекция Имиграция“ дружеството „БОЖАН“ ЕООД представя изисканата нова обоснована обосновка по чл.24и от ЗЧРБ, заедно с обяви за робата, публикувана в Агенцията по заетостта и онлайн платформи за набиране на персонал; нови срочни трудови договори за чужденците /л.75 и сл./, заедно с длъжностни характеристики, съответстваща на заеманата длъжност „общ работник“ и копие от разрешително №РВО-60/02.10.2025г., издадено от ИАПД-Р.. /л.64/

Приложени са нови трудови договори с нанесени в тях корекции съгласно указанията на АЗ- по делото е представен трудов договор от 24.10.2025г. между „БОЖАН“ ЕООД и С. Е., за длъжността обща работник, с посочване на място на работа-река Д., участък кв501.800-км 501.100, в района на остров Люляк, [община], област Р., като е посочено, че договорът влиза в сила от датата на получаване на документа за пребиваване на работника-чужденец и копие от длъжностната характеристика, неразделна част от договора. /л.75-77/. Приложено е и разрешително №РВО-60/02.10.2025г., издадено от ИАПД-Р. по заявление на „БОЖАН“ ЕООД за ползване на повърхностен воден обект с цел изземване на наносни отложения по река Д. в участъка от км 501.800 до км 501.100, в землището на [населено място], [община] /л.98/ Представена е и обосновка от 27.10.2025г. на искането с посочване, че на 23.10.2025г. и 26.10.2025 и 27.10.2025г. „БОЖАН“ ЕООД е публикувал обяви за работа на длъжността „общ работник“ с място на работа по разрешително№РВО-60/02.10.2025г., издадено от ИАПД-Р.. /л.101 и сл./

Съобразявайки горните писмени доказателства, представени по делото доказателства, не се установяват фактическите основания за постановления отказ, а именно: че не е посочен адрес на работното място и че не са отразени другите посочени от АЗ корекции в трудовия договор.

Следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 24и не е въведена самоцелно, а цели работодателят да установи и докаже, че са спазени въведените в законодателството ограничения за наемане на граждани на трети държави, което съдът намира, че безспорно се установява в конкретния случай.

Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Анализът на събраните доказателства не дава възможност на настоящия съдебен състав да се съгласи с мотивите, изложени в оспорения административен акт.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен. Тъй като естеството на спорното правоотношение не позволява съдът да се произнесе по същество, преписката следва да бъде изпратена на Заместник-директора на Дирекция "Миграция" при Министерство на вътрешните работи за ново разглеждане и произнасяне по подаденото от работодателя "БОЖАН" ЕООД заявление

за издаване на разрешение за продължително пребиваване на С. Е. при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона, като съобрази и събраните по делото доказателства и установеното с тях.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените в производството разноски съгласно представения списък-л.282, а именно- за държавна такса в размер на 5,11 евро, адвокатско възнаграждение в размер на 511.29 евро и фактура за превод на пълномощно-25.00 евро, общо в размер на 541.40 евро. По делото са представени доказателства за направените разходи, а именно- договор за правна защита и съдействие и фактури за плащане.

Предвид гореизложеното и основание чл.172 ал.2 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ с изх. №5364р-163/05.01.2026г. на Заместник-директора на Дирекция „Миграция“ МВР, с което е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“.

ИЗПРАЩА преписката на Заместник-директора на Дирекция „Миграция“ МВР за ново разглеждане и произнасяне по заявление рег. № 537300-2577/09.09.2025г. от „БОЖАН“ ЕООД за издаване на единно разрешение за пребиваване и работа съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Дирекция "Миграция" при Министерство на вътрешните работи да заплати на **С. Е.**, [дата на раждане] , гражданин на Република Т. сумата в размер на 541.40 евро /петстотин четиридесет и едно евро и четиридесет евроцента/ разноски по делото за заплатена държавна такса, адвокатско възнаграждение и превод на пълномощно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: